

ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΑΡΧΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ
TENDERS REVIEW AUTHORITY

Λεωφ. Γρίβα Διγενή 81-83, 2ο όροφο, Τ.Θ. 24820, 1304 Λευκωσία
Τηλ: 22445100, Φαξ: 22445107, Email: tra@aap.gov.cy, Web: www.tra.gov.cy

Ιεραρχική Προσφυγή Αρ. 90/2008

Μεταξύ:

REMITONIA CO LTD

Αιτούντων

v.

ΑΡΧΗΣ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ ΚΥΠΡΟΥ

Αναθέτουσας Αρχής

**Αναθεωρητική Αρχή
Προσφορών**

Ζαχαρίας Τουλούρας, Πρόεδρος
Ανδρέας Χριστοφή, Μέλος
Νίκος Πιπτοκοπίτης, Μέλος
Ιωσήφ Ιωσηφίδης, Μέλος
Κυριάκος Συρίμης, Μέλος

Αιτητές:

REMITONIA CO LTD

Αντιπροσωπεύθηκε από τους:

1. Χριστόφορο Χριστοφή, Δικηγόρο
2. Γιάννο Λούτσιο, Εκπρόσωπο αιτούσας εταιρείας

Αναθέτουσα Αρχή:

ΑΡΧΗ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ ΚΥΠΡΟΥ

Αντιπροσωπεύθηκε από τους:

1. Ανδρέα Δημητρίου, Δικηγόρο
2. Ριάνα Πασιουρτίδη, Δικηγόρο
3. Χρίστο Παρούτη, Διευθυντή Αγορών ΑΗΚ

Ημερομηνία έκδοσης Απόφασης: 2 Σεπτεμβρίου, 2009

Α Π Ο Φ Α Σ Η

A. ΙΕΡΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΣΦΥΓΗ

Με την παρούσα Ιεραρχική Προσφυγή η Εταιρεία REMITONIA CO LTD, (στο εξής «Αιτητές») στρέφεται κατά της απόφασης της Α.Η.Κ. (στο εξής «Αναθέτουσα Αρχή»), να ακυρώσει τον Διαγωνισμό αρ. 113/2008 για την *“Προμήθεια Οχημάτων”*.

B. ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Τα γεγονότα της υπόθεσης είναι τα ακόλουθα:

1. Η Αρχή Ηλεκτρισμού Κύπρου (Α.Η.Κ.) προκήρυξε τον Διαγωνισμό Αρ. 113/2008 για την προμήθεια οχημάτων με δημοσίευση τόσο στο εγχώριο τύπο και στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας την 25.5.08 όσο και στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις 21.05.08.
2. Υποβλήθηκαν προσφορές από εννέα οικονομικούς φορείς μεταξύ των οποίων και οι Αιτητές.
3. Η διορισθείσα Επιτροπή Αξιολόγησης της Αναθέτουσας Αρχής στην έκθεση της ημερομηνίας 18.08.08, μετά από λεπτομερή αξιολόγηση σε δύο στάδια (ποιοτική αξιολόγηση και οικονομική αξιολόγηση) κατέληξε ότι η πιο χαμηλή προσφορά που πληροί τους όρους του διαγωνισμού, τόσο για το είδος 1 όσο και για το είδος 2, ήταν αυτή των Αιτητών, και εισηγήθηκε την κατακύρωση της προσφοράς τόσο για το Είδος 1, όσο και για το Είδος 2, σ' αυτούς.
4. Η Επιτροπή Προσφορών της Α.Η.Κ., αφού μελέτησε την πιο πάνω Έκθεση Αξιολόγησης, ημερομηνίας 18.08.08, με επιστολή της ημερομηνίας 02.09.08 προς το Διοικητικό Συμβούλιο της Αναθέτουσας Αρχής υιοθέτησε την εισήγηση της Επιτροπής Αξιολόγησης για κατακύρωση της προσφοράς τόσο για το Είδος 1, όσο και για το Είδος 2 στους Αιτητές.

5. Στις 21.10.08 σε συνεδρία του το Διοικητικό Συμβούλιο της Αναθέτουσας Αρχής αποφάσισε κατά πλειοψηφία την ακύρωση του υπό κρίση Διαγωνισμού για το λόγο ότι: *«οι περιστάσεις κάτω από τις οποίες προκηρύχθηκε ο Διαγωνισμός έχουν διαφοροποιηθεί σε τέτοιο βαθμό που η πλειοψηφία των Μελών της Αρχής είναι της άποψης ότι η αγορά 70 οχημάτων δεν είναι πλέον αναγκαία»*.
6. Στις 27.10.08 η Αναθέτουσα Αρχή ενημέρωσε μέσω τηλεομοιοτύπου όλους τους προσφοροδότες αναφορικά με την απόφαση της να ακυρώσει το Διαγωνισμό Αρ. 113/2008.
7. Οι Αιτητές διαφώνησαν με την απόφαση της Α.Η.Κ. και με επιστολή τους, ημερομηνίας 30.10.08 εξέφρασαν την πρόθεσή τους, να καταχωρήσουν Ιεραρχική Προσφυγή στην Αναθεωρητική Αρχή Προσφορών.
8. Στις 12.11.08 οι Αιτητές κατέθεσαν στην Αναθεωρητική Αρχή Προσφορών την παρούσα Ιεραρχική Προσφυγή.

Γ. ΠΡΟΞΕΤΑΣΤΙΚΗ ΕΝΣΤΑΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΑΘΕΤΟΥΣΑ ΑΡΧΗ

Η Αναθέτουσα Αρχή, ήγειρε προξεταστική ένσταση, ότι ο επίδικος διαγωνισμός δεν εμπίπτει στις δραστηριότητες που αναφέρονται στο πεδίο εφαρμογής του Νόμου 11(Ι)/2006 (Περί Συντονισμού των Διαδικασιών Σύναψης Συμβάσεων Προμηθειών, Έργων και Υπηρεσιών στους Τομείς του Ύδατος, της Ενέργειας των Μεταφορικών και των Ταχυδρομικών Υπηρεσιών και για Συναφή Θέματα) όπως αυτές καθορίζονται στο Μέρος ΙΙ, άρθρο 9(2)(α) και (β) και ως εκ τούτου η Α.Α.Π. δεν έχει δικαιοδοσία να εξετάσει την παρούσα Ιεραρχική Προσφυγή.

Στο Τμήμα 2 του Νόμου υπό τον τίτλο «Δραστηριότητες που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής» προβλέπονται τα ακόλουθα:

«9(2) Όσον αφορά τον ηλεκτρισμό, εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος Νόμου οι ακόλουθες δραστηριότητες:

(α) Η διάθεση ή εκμετάλλευση σταθερών δικτύων σχεδιασμένων για να παρέχουν στο κοινό υπηρεσίες στον τομέα της παραγωγής, της μεταφοράς ή της διανομής ηλεκτρισμού, ή

(β) η τροφοδότηση των εν λόγω δικτύων με ηλεκτρισμό:»

Παραθέτοντας την ερμηνευτική σημασία των λέξεων που χρησιμοποιούνται στο πιο πάνω άρθρο του Νόμου, οι εκπρόσωποι της Αναθέτουσας Αρχής επεσήμαναν ότι η λέξη «διάθεση» έχει με βάση το *Λεξικό της Νέας Ελληνικής Γλώσσας, Γ. Μπαμπινιώτη*, την ακόλουθη ερμηνεία: «3. (για εμπορεύσιμα είδη) η προώθηση στην αγορά και η κατανάλωση».

Επίσης, στο λήμμα “εκμετάλλευση” δίνεται η ακόλουθη ερμηνεία: «1. Η κατάλληλη αξιοποίηση, η χρησιμοποίηση προς όφελος (κάποιου).» Στη λέξη «τροφοδότηση» αποδίδεται η ακόλουθη ερμηνεία: «2. η παροχή της αναγκαίας ενέργειας ή ύλης για τη λειτουργία και τη συντήρηση ενός συστήματος μηχανής κυκλώματος κλπ.)»

Ακολουθώντας, παρέπεμψαν στο άρθρο 19 του Ν. 11(Ι)/2006 το οποίο εξαιρεί ρητά από το πεδίο εφαρμογής του Νόμου οποιαδήποτε σύμβαση συνάπτεται από τους αναθέτοντες φορείς και η οποία συνάπτεται για σκοπούς άλλους από την εκτέλεση των δραστηριοτήτων που ορίζονται στα άρθρα 9 έως 13.

Η θέση της Αναθέτουσας Αρχής ήταν ότι καθίσταται σαφές ότι το αντικείμενο του υπό εξέταση διαγωνισμού δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του Νόμου 11(Ι)/2006 αφού δεν αφορά σε σκοπούς που συμβάλλουν στη διάθεση ή εκμετάλλευση σταθερών δικτύων ή στην τροφοδότηση των εν λόγω δικτύων με ηλεκτρισμό. Είναι καλά νομολογημένο, εισηγήθηκαν ότι όπου το λεκτικό του νόμου είναι σαφές, πρέπει να αποδίδεται σε αυτό η φυσική του σημασία. Ο δικηγόρος της Αναθέτουσας Αρχής παρέθεσε νομολογία προς υποστήριξη της θέσης του αυτής.

Δ. ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΗΝ ΠΡΟΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΙΤΗΤΕΣ

Η θέση των Αιτητών ήταν ότι η ορθή ερμηνεία του Νόμου 11(I)/2006 και ειδικότερα των άρθρων 9(2) (α) και (β), (I), (II) καλύπτει το συγκεκριμένο διαγωνισμό και ο συγκεκριμένος Νόμος διέπει τις πρόνοιές του.

Είναι ξεκάθαρο, τόνισαν, ότι στον Νόμο εμπίπτουν οι δραστηριότητες που αφορούν τη διάθεση ή εκμετάλλευση του σταθερού δικτύου της ΑΗΚ το οποίο παρέχει στο κοινό υπηρεσίες παραγωγής, μεταφοράς ή διανομής ηλεκτρισμού. Οι λέξεις «διάθεση» ή «εκμετάλλευση» του σταθερού δικτύου, συμπεριλαμβάνουν όλες εκείνες τις απαραίτητες ενέργειες και/ή λειτουργίες ούτως ώστε να είναι δυνατή η χρησιμοποίηση και/ή λειτουργία του δικτύου ηλεκτρισμού της ΑΗΚ και η παροχή ηλεκτρικής ενέργειας σε κάθε ένα υποστατικό σε ολόκληρη την Κύπρο. Συμπεριλαμβάνει δε λειτουργίες όπως επιδιόρθωση, συντήρηση, μεταφορά και διανομή ηλεκτρικού ρεύματος.

Επίσης ανέφεραν ότι από τους όρους του υπό κρίση Διαγωνισμού προκύπτει ξεκάθαρα ότι τα συγκεκριμένα οχήματα θα χρησιμοποιούνταν ακριβώς για σκοπούς διάθεσης και εκμετάλλευσης του ηλεκτρικού δικτύου της ΑΗΚ σε ολόκληρη την Κύπρο. Συγκεκριμένα, υποστήριξαν ότι η φράση «by different departments» καταδεικνύει ότι τα οχήματα θα χρησιμοποιούνταν όπου υπήρχαν συγκεκριμένες ανάγκες σε όλα τα τμήματα της ΑΗΚ συμπεριλαμβανομένων αυτών της συντήρησης, επιδιόρθωσης, διάθεσης και εκμετάλλευσης εν γένει του δικτύου της. Επομένως, ο διαγωνισμός δεν αφορούσε σε οχήματα, για παράδειγμα, για το διευθυντικό προσωπικό που εκεί ίσως θα μπορούσε να μην ισχύει ο Νόμος 11(I)/2006.

Επιπρόσθετα, ισχυρίστηκαν οι Αιτητές ότι η αναφορά σε ασφαυτόδρομο κατά 80% και χωματόδρομο 20% φανερώνει ότι τα εν λόγω οχήματα θα χρησιμοποιούνταν και για πρόσβαση σε απομακρυσμένες ή ορεινές περιοχές για επιδιόρθωση ή συντήρηση του δικτύου της ΑΗΚ. Πέραν αυτού, υπέδειξαν ότι στο κεφάλαιο συντήρησης των οχημάτων υπάρχει απαίτηση ο επιτυχών προσφοροδότης να έχει σημεία

επιδιόρθωσης σε όλες τις κύριες πόλεις της Κύπρου ακριβώς διότι τα οχήματα θα χρησιμοποιούνταν ανά το παγκύπριο για εξυπηρέτηση των αναγκών του δικτύου της Αναθέτουσας Αρχής.

Οι Αιτητές πρόσθεσαν ότι κατά την άποψη τους προκύπτει και σαν θέμα λογικής ότι τα συγκεκριμένα οχήματα θα χρησιμοποιηθούν για τη διάθεση ή εκμετάλλευση του δικτύου της ΑΗΚ αφού όλοι μας γνωρίζουμε ότι σε περίπτωση που είτε υπάρχει βλάβη στον μετρητή ηλεκτρικού ρεύματος ή για οποιοδήποτε λόγο διακοπεί το ηλεκτρικό ρεύμα στις οικίες μας οι τεχνικοί της ΑΗΚ χρησιμοποιούν τα συγκεκριμένα οχήματα για να επισκεφθούν επί τόπου το κάθε υποστατικό και να προβούν στις απαραίτητες επιδιορθώσεις. Άρα από τη στιγμή που τα οχήματα θα τεθούν στη διάθεση όλων των τμημάτων της ΑΗΚ για την εξυπηρέτηση του δικτύου της, και προφανώς όχι για να κάνουν περίπατο οι υπάλληλοι, τούτο συνιστά λειτουργία που εμπίπτει εντός του όρου διάθεσης ή εκμετάλλευσης του σταθερού δικτύου για να παρέχεται στο κοινό υπηρεσία στον τομέα της παραγωγής, της μεταφοράς ή της διανομής ηλεκτρισμού.

Ακολούθως, οι Αιτητές ισχυρίστηκαν ότι η ΑΗΚ εμποδίζεται από το να θέσει θέμα μη εφαρμογής του Νόμου 11(Ι)/2006 σε αυτό το στάδιο αφού σύμφωνα με πάγια νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου η προκήρυξη δημόσιου διαγωνισμού συνιστά πράξη κανονιστικού περιεχομένου, η οποία διέπει τη διεξαγωγή του και η οποία δεν δεσμεύει μόνο τους προσφοροδότες, αλλά και την ίδια Αρχή που προσφεύγει στο μέτρο αυτό.

Επομένως, υποστήριξαν, δεν χωρεί αμφιβολία ότι η ΑΗΚ δεσμεύεται και η ίδια από τις δικές της διακηρύξεις, παραστάσεις ή δεσμεύσεις προς τους προσφοροδότες και συνεπακόλουθα εμποδίζεται από το να ισχυρίζεται οτιδήποτε το αντίθετο.

Επίσης, υπέδειξαν ότι οι όροι του διαγωνισμού όπως δημοσιεύθηκαν στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Κοινότητας στις 21/05/2008 ανέφεραν ρητά τα ακόλουθα: «Body responsible for appeal procedures: Tenders Review Authority, CY-».

Ακόμα στην επιστολή ημερομηνίας 27/10/08 που στάληκε σε όλους τους προσφοροδότες αναφέρεται ότι:

«In case you feel that the above decision is unfair, you have the right to file a Hierarchical Recourse to the Tenders Review Authority against EAC's decision in accordance to the provisions of Law 11(I)/2006 an the deadlines specified there in»

Τέλος, οι Αιτητές ανέφεραν ότι η Αναθεωρητική Αρχή Προσφορών με βάση προηγούμενες αποφάσεις της έχει ούτως ή άλλως εξουσία να εκδικάζει ιεραρχικές προσφυγές με βάση τις γενικότερες αρχές του διοικητικού δικαίου.

Ε. ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ Α.Α.Π. ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΡΟΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗΣ ΕΝΣΤΑΣΗΣ.

Αφού μελετήσαμε επισταμένα τις θέσεις των δύο μερών, τα περιεχόμενα στο διοικητικό φάκελο της υπόθεσης, τους Νόμους 11(I)/2006 και 12(I)/2006 καθώς και τις σχετικές Οδηγίες της Ε.Ε. (17/2004/ΕΚ και 18/2004/ΕΚ) καταλήξαμε στα ακόλουθα:

Το άρθρο 8(1) του Νόμου 11(I)/2006 παραπέμπει στο Παράρτημα 1 του ίδιου Νόμου στο οποίο αναγράφονται οι αναθέτοντες φορείς από τους οποίους εφαρμόζονται οι πρόνοιες του. Επισημαίνουμε ότι υπό τον τίτλο «Αναθέτοντες φορείς στους τομείς της Παραγωγής, Μεταφοράς ή Διανομής Ηλεκτρισμού» αναγράφεται η Αρχή Ηλεκτρισμού Κύπρου που εγκαθιδρύθηκε από τον Περί Αναπτύξεως Ηλεκτρισμού Νόμο, Κεφ. 171. Σημειώνουμε ότι η έννοια του «αναθέτοντος φορέα» ερμηνεύεται με βάση το άρθρο 2 του Ν. 11(I)/2006 ως «(α) Αναθέτουσα Αρχή ή Δημόσια Επιχείρηση που ασκεί δραστηριότητα που αναφέρεται στα άρθρα 9 έως 13 και (β) φορέα που δεν είναι Αναθέτουσα Αρχή ή δημόσια επιχείρηση ασκεί όμως μεταξύ των δραστηριοτήτων του, μία ή περισσότερες από τις δραστηριότητες που αναφέρονται στα άρθρα 9 έως 13 και απολαύει ειδικών ή αποκλειστικών δικαιωμάτων χορηγούμενων από αρμόδια αρχή της Δημοκρατίας.» Με βάση τα πιο πάνω καταλήγουμε αβίαστα στο συμπέρασμα ότι οι πρόνοιες του Νόμου 11(I)/2006 καλύπτουν όλους τους Αναθέτοντες Φορείς οι οποίοι αναφέρονται ρητά στο

Παράρτημα 1 του Νόμου καθώς και όλες τις Αναθέτουσες Αρχές ή άλλους φορείς οι οποίοι ασκούν μία ή περισσότερες δραστηριότητες από αυτές που αναφέρονται στα άρθρα 9 έως 13 του ίδιου Νόμου. Ως εκ τούτου, καλούμαστε να αξιολογήσουμε αν το αντικείμενο του Διαγωνισμού εμπίπτει στις πιο πάνω αναφερόμενες δραστηριότητες μόνο όταν πρόκειται για Αναθέτουσα Αρχή ή άλλο φορέα ο οποίος δεν περιλαμβάνεται στο Παράρτημα 1 του Νόμου. Εφόσον υπάρχει ρητή αναφορά ότι για τους σκοπούς του Νόμου 11(I)/2006 η Αρχή Ηλεκτρισμού Κύπρου είναι Αναθέτων φορέας, τεκμαίρεται η εφαρμογή του εν λόγω Νόμου χωρίς να χρειάζεται να εξετάσουμε αν το αντικείμενο του υπό κρίση διαγωνισμού καλύπτεται από τις πρόνοιες του Ν. 11(I)/2006.

Πέραν των πιο πάνω επισημαίνουμε ότι προκύπτει και θέμα παραβίασης της αρχής της καλής πίστης εκ μέρους της Διοίκησης. Η αναφορά της ίδιας της Αναθέτουσας Αρχής στην επιστολή της ημερομηνίας 27/10/08 στις πρόνοιες του Νόμου 11(I)/2006 με δεδομένη την υποχρέωση της με βάση τις γενικές αρχές του Διοικητικού Δικαίου να υποδείξει στο διοικούμενο την νομική οδό μέσω της οποίας θα μπορεί να αξιώσει ακύρωση της απόφασης της, την εμποδίζει από το να αμφισβητεί εκ των υστέρων την εφαρμογή του. Σε αντίθετη περίπτωση, ο διοικούμενος κινδυνεύει μέσω μιας τέτοιας παραπλάνησης να καταλήξει χωρίς τη δυνατότητα διεκδίκησης οποιασδήποτε θεραπείας.

Ως εκ τούτου αποφασίζουμε ομόφωνα ότι η προεξεταστική ένσταση της Αναθέτουσας Αρχής δεν ευσταθεί και απορρίπτεται ως ανυπόστατη.

Συνεπώς θα συνεχίσουμε τώρα να εξετάσουμε την ουσία της Ιεραρχικής Προσφυγής.

ΣΤ. ΘΕΣΕΙΣ ΑΙΤΗΤΩΝ

Οι λόγοι που προβάλλουν οι Αιτητές για στήριξη της Ιεραρχικής Προσφυγής είναι οι ακόλουθοι:

1. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

Η διαδικασία του συγκεκριμένου Διαγωνισμού διέπεται από τον περί Συντονισμού των Διαδικασιών Σύναψης Συμβάσεων Προμηθειών Έργων και Υπηρεσιών στους Τομείς του Ύδατος, της Ενέργειας, των Μεταφορών και των Ταχυδρομικών Υπηρεσιών και για συναφή Θέματα Νόμου του 2006 Ν. 11(Ι)/2006 και τους περί της Σύναψης Συμβάσεων (Προμήθειες, Έργα και Υπηρεσίες) στους Τομείς του Ύδατος, της Ενέργειας, των Μεταφορών και των Τηλεπικοινωνιών (Γενικοί) Κανονισμούς της Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου τους 2004 (Κ.Δ.Π. 490/2004).

Η ακύρωση του Διαγωνισμού, κατ' επίκληση της πρόνοιας (δ) του Κανονισμού 22 της ΚΔΠ 490/2004, πρέπει, σαν θέμα ερμηνείας, να διαπιστωθούν τα ακόλουθα:

1. Οι περιστάσεις κάτω από τις οποίες προκηρύχθηκε ο διαγωνισμός,
2. η διαφοροποίηση των περιστάσεων,
3. ο βαθμός διαφοροποίησης των περιστάσεων και
4. να αποδειχθεί από την Αναθέτουσα Αρχή ότι ο βαθμός διαφοροποίησης είναι τέτοιος που να καθιστούν το αντικείμενο του διαγωνισμού μη αναγκαίο.

Θέση των Αιτητών είναι ότι, από το Διοικητικό Φάκελο και ειδικά από τα πρακτικά της συνεδρίας του Διοικητικού Συμβουλίου της ΑΗΚ ημερομηνίας 21.10.2008 καθώς επίσης και από μελέτη που έγινε από την ΑΗΚ αποδεικνύεται περίτρανα ότι καμία από τις περιστάσεις κάτω από τις οποίες προκηρύχθηκε ο Διαγωνισμός δεν είχε διαφοροποιηθεί σε κανένα βαθμό πόσο μάλλον σε τέτοιο βαθμό που να μην ήταν αναγκαίο να προχωρήσει ο Διαγωνισμός.

2. ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙ ΔΙΑΦΟΡΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΣΤΑΣΕΩΝ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΟΠΟΙΕΣ ΠΡΟΚΗΡΥΧΘΗΚΕ Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ.

Όπως φαίνεται από τα γεγονότα η Επιτροπή Αξιολόγησης της ΑΗΚ ετοίμασε στις 18.8.2008 έκθεση αξιολόγησης για το συγκεκριμένο Διαγωνισμό, στην οποία κατέληξε ότι η πιο χαμηλή προσφορά που πληροί τους όρους του διαγωνισμού ήταν αυτή των Αιτητών.

Ακολούθως η Επιτροπή Αξιολόγησης πρότεινε και εισηγήθηκε την κατακύρωση της προσφοράς τόσο για το είδος 1 όσο και για το είδος 2 στους Αιτητές.

Στις 20.8.2008 ο Διευθυντής Προμηθειών της ΑΗΚ εξέτασε την έκθεση από εμπορικής πλευράς και επιβεβαίωσε ότι ακολουθήθηκε η εγκεκριμένη διαδικασία αγορών.

Η Επιτροπή Προσφορών της ΑΗΚ στις 2.9.2008 αφού μελέτησε την έκθεση της Επιτροπής Αξιολόγησης αποφάσισε να υιοθετήσει την εισήγηση της και εισηγήθηκε στο Διοικητικό Συμβούλιο της ΑΗΚ να κατακυρώσει την προσφορά στους Αιτητές.

Συνεπώς κατά τη συνεδρία 21.10.2008 ενώπιον του Διοικητικού Συμβουλίου της ΑΗΚ βρισκόταν μία ξεκάθαρη και συγκεκριμένη θέση των τεχνοκρατών της ΑΗΚ η οποία ήταν ότι έπρεπε να κατακυρωθεί ο διαγωνισμός στους Αιτητές. Προηγήθηκε η μελέτη του κ. Γ. Τσουλόφτα, Ανώτερου Μηχανικού Αγορών ημερομηνίας 7.10.2008 η οποία ήταν ενώπιον του Διοικητικού Συμβουλίου.

Από τη συζήτηση που διεξήχθη στη συνεδρία του Διοικητικού Συμβουλίου 21.10.2008, όπως αυτή καταγράφεται στα πρακτικά, οι Αιτητές οδηγούνται στο αναντίλεκτο συμπέρασμα ότι οι **τεχνοκράτες της ΑΗΚ πίστευαν και πιστεύουν** ότι ο οργανισμός χρειαζόταν τα 70 οχήματα που αποτελούσαν το αντικείμενο του συγκεκριμένου διαγωνισμού.

Στην Τρίτη παράγραφο πριν το τέλος της σελίδας 91 αναφέρονται τα εξής:

«Ειδικότερα, ο Πρόεδρος έθεσε σε ψηφοφορία την πρόταση του κ. Βαλανίδη, για κατακύρωση του Διαγωνισμού αγοράς 70 οχημάτων, καθώς και την εισήγηση του κ. Π. Χατζηχαραλάμπους για ακύρωση του Διαγωνισμού αγοράς, κι αντί αυτού πρότεινε την ενοικίαση των 70 οχημάτων»

Προκαλούνται εύλογα ερωτηματικά πώς ο Πρόεδρος έθεσε σε ψηφοφορία εισήγηση του κ. Π. Χατζηχαραλάμπους για ακύρωση του Διαγωνισμού και ενοικίαση 70 οχημάτων αφού όπως διαφαίνεται η τελική εισήγηση του κ. Π. Χατζηχαραλάμπους ήταν η αγορά και ότι ο ίδιος ενόψει των νέων στοιχείων που δόθηκαν απόσυρε την πρόταση του για ενοικίαση οχημάτων. Διαφαίνεται με άλλα λόγια κάποια ανεξήγητη σύγχυση η οποία λαμβάνει χώρα μετά την αποχώρηση των τεχνοκρατών της ΑΗΚ.

3. Η ΑΠΟΦΑΣΗ ΑΚΥΡΩΣΗΣ ΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΕΙΝΑΙ ΕΚΔΗΛΑ ΑΝΑΙΤΙΟΛΟΓΗΤΗ.

Στην τελευταία παράγραφο της σελίδας 91 των πρακτικών αναφέρονται τα ακόλουθα:

«Καταλήγοντας στην πιο πάνω απόφαση τους τα Μέλη ανέφεραν ότι έχοντας υπόψη την απόφαση της Αρχής για σταδιακή μείωση του στόλου οχημάτων, ως γνώμονα το γεγονός ότι η Αρχή είναι δημόσιος οργανισμός που έχει υποχρέωση να προστατεύει το δημόσιο χρήμα και να το εξοικονομεί οπότε είναι δυνατό και ιδιαίτερα σ' αυτούς τους καιρούς οικονομικής κρίσης, καθώς και την υποχρέωση της Αρχής να αποφασίζει πάντα σύμφωνα με το δημόσιο συμφέρον, η πλειοψηφία των μελών δεν πείστηκε από την υπηρεσία ότι η αγορά των 70 οχημάτων είναι προς το συμφέρον του Οργανισμού.»

Από το πιο πάνω απόσπασμα που αποτελεί τον πυρήνα του σκεπτικού του Διοικητικού Συμβουλίου της ΑΗΚ προκύπτουν τα ακόλουθα:

Καταρχήν δεν καταγράφονται οι περιστάσεις υπό τις οποίες προκηρύχθηκε ο Διαγωνισμός στοιχείο αναγκαίο και απαραίτητο ούτως ώστε να καταδειχθεί και να αποδειχθεί στη συνέχεια πώς αυτές οι περιστάσεις έχουν διαφοροποιηθεί και σε πιο βαθμό.

Υπενθυμίζεται ότι ο Διαγωνισμός προκηρύχθηκε στις 25.5.2008 ενώ η συγκεκριμένη απόφαση λήφθηκε στις 21.10.2008 δηλαδή 5 περίπου μήνες μετά. Διερωτάται κάποιος τι έχει επισυμβεί μέσα σε 5 μήνες και ποιες περιστάσεις έχουν διαφοροποιηθεί που να δικαιολογούν ακύρωση του διαγωνισμού.

Ακολούθως παραπέμπουν και στην επιστολή 25.6.2008 της ΑΗΚ προς τους Αιτητές με την οποία τους δίδονταν διαβεβαιώσεις ότι ο Διαγωνισμός θα κατακυρωνόταν πριν το τέλος Αυγούστου 2008. Συνεπώς το θέμα ήταν για την ΑΗΚ επείγον.

4. Η ΑΝΤΙΦΑΤΙΚΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΤΗΣ ΑΗΚ.

Η ΑΗΚ παρά τη δεδηλωμένη θέση του Διοικητικού της Συμβουλίου ότι δεν θα προχωρούσε σε αγορά νέων οχημάτων διότι δήθεν διαφοροποιήθηκαν οι συνθήκες, 28 μέρες μετά τη συγκεκριμένη συνεδρία και ειδικότερα στις 18.11.2008 προχώρησε στην κατακύρωση Διαγωνισμού για αγορά 15 οχημάτων τύπου βαν προς την εταιρεία D.J. DEMADES & SONS LTD.

Οι Αιτητές διερωτούνται πως γίνεται να ακυρώνεται ο Διαγωνισμός 113/2008 τον οποίο θα κέρδιζαν οι Αιτητές (στις 21.10.2008) με την δικαιολογία ότι έχουν διαφοροποιηθεί οι συνθήκες διότι η πολιτική της ΑΗΚ είναι η μείωση του στόλου των οχημάτων της και στις 18.11.2008, η ΑΗΚ να προχωρά σε κατακύρωση Διαγωνισμού για αγορά 15 βαν σε άλλο Διαγωνισμό.

Οι Αιτητές παραθέτουν επίσης ότι στις 3.3.2009 η ΑΗΚ προχώρησε σε προκήρυξη άλλου διαγωνισμού με αρ. 37/2009 για αγορά 7 οχημάτων.

Οι Αιτητές ισχυρίζονται ότι πρόκειται περί αντιφατικής συμπεριφοράς η οποία πλήττει τους θεσμούς, το κύρος και τη σοβαρότητα της ΑΗΚ αλλά και δικαιολογημένα πλήττει την αρχή της δεδηλωμένης εμπιστοσύνης του πολίτη προς τη διοίκηση.

5. Η ΑΠΟΦΑΣΗ ΠΑΣΧΕΙ ΑΠΟ ΕΛΛΕΙΨΗ ΔΕΟΥΣΑΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

Οι Αιτητές ισχυρίζονται ότι, όπως καταδείχθηκε ανωτέρω με συγκεκριμένη αναφορά στο πρακτικό της συνεδρίας 21.10.08 η παραγνώριση των συστάσεων δύο επιτροπών της Επιτροπής Αξιολόγησης και της Επιτροπής Προσφορών χωρίς οποιαδήποτε αιτιολογία απολήγει στο ασφαλές συμπέρασμα ότι δεν έγινε η δέουσα έρευνα σύμφωνα με τις αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου και οδηγεί και για αυτό το λόγο στην ακύρωση της απόφασης του Διοικητικού Συμβουλίου της ΑΗΚ.

6. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Οι Αιτητές ισχυρίζονται ότι, το Διοικητικό Συμβούλιο της ΑΗΚ ενήργησε με πρωτοφανή επιπολαιότητα προχωρώντας στην ακύρωση ενός Διαγωνισμού ελαφρά τη καρδιά εκθέτοντας τον οργανισμό.

Πέραν και έξω από νομικές επιχειρηματολογίες και κανόνες χρηστής διοίκησης εδώ δεν απαντάται ένα λογικό ερώτημα: Πώς είναι δυνατόν τον Μάιο του 2008 να προκηρύσσεται ένας διαγωνισμός για κάλυψη αναγκών σε οχήματα και πέντε μήνες μετά να ακυρώνεται διότι δήθεν άλλαξαν οι ανάγκες τη στιγμή που όλοι οι ειδικοί και τεχνοκράτες «φωνάζουν» για το αντίθετο και πώς γίνεται ένα μήνα

μετά την ακύρωση αυτού του Διαγωνισμού να κατακυρώνεται άλλος διαγωνισμός για αγορά οχημάτων;

Η τελική απόφαση της ΑΗΚ είναι παράνομη, εδράζεται επί ανύπαρκτων λόγων που δεν επιτρέπουν το δικαστικό έλεγχο και πρέπει να ακυρωθεί.

Z. ΘΕΣΕΙΣ ΑΝΑΘΕΤΟΥΣΑΣ ΑΡΧΗΣ

Η Α.Α. απέρριψε τις θέσεις των Αιτητών και απάντησε με τα ακόλουθα:

Η Αρχή Ηλεκτρισμού Κύπρου αρνείται τον κάθε ένα ξεχωριστά και όλους τους ισχυρισμούς που περιέχονται στην Ιεραρχική Προσφυγή των Αιτητών.

Η προσβαλλόμενη απόφαση της ΑΗΚ να μην προχωρήσει σε κατακύρωση του διαγωνισμού είναι σύννομη, σε πλήρη σύμπτωση με το Σύνταγμα, τις αρχές του Διοικητικού Δικαίου και την Νομολογία.

Η προσβαλλόμενη απόφαση είναι σύμφωνη με τις πρόνοιες της εθνικής και κοινοτικής νομοθεσίας και ειδικότερα με τον περί Συντονισμού των Διαδικασιών Σύναψης Συμβάσεων Προμηθειών Έργων και Υπηρεσιών στους Τομείς του Ύδατος, της Ενέργειας, των Μεταφορών και των Ταχυδρομικών Υπηρεσιών και για Συναφή Θέματα Νόμου του 2006 Ν. 11(Ι)/2006 και τους περί της Σύναψης Συμβάσεων (Προμήθειες, Έργα και Υπηρεσίες) στους Τομείς του Ύδατος, της Ενέργειας, των Μεταφορών και των Τηλεπικοινωνιών (Γενικοί) Κανονισμούς της Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου του 2004 (Κ.Δ.Π. 490/2004).

Ο Κανόνας 22 της Κ.Δ.Π. 490/2004 η οποία εφαρμόζεται στην υπό εξέταση περίπτωση προβλέπει τα ακόλουθα:

«22.- Ακύρωση διαγωνισμού δύναται να αποφασιστεί για έναν ή περισσότερους από τους ακόλουθους λόγους:

- (α) Όταν καμία προσφορά δεν υποβάλλεται για το συγκεκριμένο διαγωνισμό εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας.
- (β) όταν οι όροι των εγγράφων προσφορών περιλαμβάνουν τεχνικές προδιαγραφές στις οποίες διαπιστώνεται ότι κανένας από τους προσφέροντες δεν μπορεί να ανταποκριθεί ή ότι οι προδιαγραφές αυτές οδηγούν κατ' αποκλειστικότητα σε συγκεκριμένους οικονομικούς φορείς.
- (γ) όταν οι τιμές όλων των προσφορών που πληρούν τους όρους και τις τεχνικές προδιαγραφές των εγγράφων προσφορών είναι, κατά την κρίση του Διοικητικού Συμβουλίου ή της Επιτροπής Προσφορών, ανάλογα με την περίπτωση, εξωπραγματικές ή φαίνονται να είναι προϊόν συνεννόησης μεταξύ των προσφερόντων, με αποτέλεσμα να καταστρατηγείται η έννοια του υγιούς ανταγωνισμού.
- (δ) όταν οι περιστάσεις κάτω από τις οποίες προκηρύχθηκε ο διαγωνισμός έχουν διαφοροποιηθεί σε βαθμό που το αντικείμενο του διαγωνισμού να μην είναι πλέον αναγκαίο.
- (ε) όταν συντρέχει άλλος σοβαρός μη προβλεπτός λόγος τον οποίο το κατά περίπτωση αρμόδιο όργανο κρίνει δικαιολογημένο.»

Η προαναφερθείσα διάταξη παρέχει δικαίωμα στην Αναθέτουσα Αρχή να ακυρώσει τον Διαγωνισμό σε οποιοδήποτε χρόνο, εφόσον συντρέχει οποιοσδήποτε από τους λόγους που αναφέρονται στον Καν. 22 της Κ.Δ.Π. 490/2004, και δεν περιορίζεται σε χρόνο προγενέστερο του ανοίγματος των προσφορών.

Καθίσταται σαφές από την πιο πάνω πρόνοια ότι η ΑΗΚ είχε κάθε δικαίωμα να ακυρώσει τον επίδικο Διαγωνισμό για τους λόγους που αναφέρονται στην προσβαλλόμενη απόφαση.

Η προσβαλλόμενη απόφαση όπως προκύπτει από τα πρακτικά του Διοικητικού Συμβουλίου της ΑΗΚ ημερομηνίας 21.10.2008 είναι πλήρως ειδικώς και δεόντως αιτιολογημένη, κάνοντας ειδική αναφορά στους λόγους που οδήγησαν την ΑΗΚ στην λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης.

Στην πιο πάνω συνεδρία του Διοικητικού Συμβουλίου και ενόψει των μεταβαλλόμενων συνθηκών, τέθηκε και εξετάστηκε η διαφοροποίηση των αναγκών και στόχων της Αρχής σε σχέση με τη διαχείριση του στόλου της, η οποία είχε ως αποτέλεσμα, να υπάρχει ανάγκη αριθμού οχημάτων, μόνο για ένα χρόνο, ήτοι για το 2009. Ως αποτέλεσμα της πιο πάνω αλλαγής, οι ανάγκες της ΑΗΚ θα μπορούσαν να καλυφθούν με την μέθοδο της ενοικίασης και όχι της αγοράς, (η οποία ήταν το αντικείμενο του υπό εξέταση διαγωνισμού) ώστε να αποφευχθεί η αχρεία σπατάλη δημοσίου χρήματος.

Η ΑΗΚ ενεργώντας με μοναδικό γνώμονα το δημόσιο συμφέρον, λαμβάνοντας υπόψη τις νέες συνθήκες που προέκυψαν και το νέο στόχο που τέθηκε από την Αρχή για μείωση του στόλου της, καθώς και τις ενέργειες που λαμβάνονται για την ανάπτυξη συστήματος διαχείρισης του στόλου οχημάτων, καθόλα νόμιμα αποφάσισε ότι η ακύρωση του υπό εξέταση διαγωνισμού είναι προς το δημόσιο συμφέρον, εφόσον με τον τρόπο αυτό διασφαλίζεται ότι δεν θα σπαταληθεί δημόσιο χρήμα. Σημειώνεται ότι το υπολογιζόμενο κόστος του συμβολαίου όπως εκτιμήθηκε από την Αρχή ανέρχεται στα 2.000.000 Ευρώ.

Είναι κατάδηλο ότι αφού ο στόχος που τέθηκε από την ΑΗΚ είναι η μείωση του στόλου των οχημάτων της, και αφού βρίσκεται σε εξέλιξη η ανάπτυξη συστήματος διαχείρισης του στόλου, η απόφαση της ΑΗΚ συνάδει απόλυτα με το δημόσιο συμφέρον αφού αντιστρατεύεται την αχρεία όπως προκύπτει από τις νέες συνθήκες που ανέκυψαν, σπατάλη του δημοσίου χρήματος.

Καταλήγοντας στην πιο πάνω απόφαση τους τα Μέλη ανέφεραν ότι έχοντας υπόψη την απόφαση της Αρχής για σταδιακή μείωση του στόλου οχημάτων, ως γνώμονα το γεγονός ότι η Αρχή είναι δημόσιος οργανισμός που έχει υποχρέωση να προστατεύει

το δημόσιο χρήμα και να το εξοικονομεί όποτε είναι δυνατό και ιδιαίτερα σ' αυτούς τους καιρούς οικονομικής κρίσης, καθώς και την υποχρέωση της Αρχής να αποφασίζει πάντα σύμφωνα με το δημόσιο συμφέρον, η πλειοψηφία των μελών δεν πείστηκε από την Υπηρεσία ότι η αγορά των 70 οχημάτων είναι προς το συμφέρον του Οργανισμού.

Κατά συνέπεια ο Διαγωνισμός ακυρώθηκε για τον πιο κάτω λόγο:

Οι περιστάσεις κάτω από τις οποίες προκηρύχθηκε ο Διαγωνισμός έχουν διαφοροποιηθεί σε τέτοιο βαθμό που η πλειοψηφία των μελών της Αρχής είναι της άποψης ότι η αγορά 70 οχημάτων δεν είναι πλέον αναγκαία. Κατά συνέπεια η αγορά οχημάτων που δεν κρίνεται από την πλειοψηφία των μελών του Οργανισμού ότι είναι αναγκαία και η αγορά των οποίων έρχεται σε αντίθεση με το στόχο και την πολιτική της Αρχής για τη μείωση του στόλου των οχημάτων της, κρίνεται ότι δεν συνάδει με το συμφέρον της Αρχής, αλλά ούτε και με το ευρύτερο δημόσιο συμφέρον.

Προκύπτει από τα όσα παρατίθενται ανωτέρω ότι, η απόφαση της ΑΗΚ ήταν πλήρως και δεόντως αιτιολογημένη.

Η προσβαλλόμενη απόφαση λήφθηκε με μοναδικό γνώμονα την εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος και την πάγια θέση της νομολογίας που επιβάλλει στις αναθέτουσες αρχές τη σωστή διαχείριση του δημόσιου χρήματος και την αποφυγή διασπάθισης του.

Περαιτέρω, η ΑΗΚ απορρίπτει κάθε έναν των ισχυρισμών των Αιτητών και αναφέρει τα ακόλουθα:

1. Η ΑΗΚ κατά τη λήψη της απόφασης της βασίστηκε στις αρχές της ισότητας, ίσης μεταχείρισης, χρηστής διοίκησης, καλής πίστης, νομιμότητας και στους κανόνες της φυσικής Δικαιοσύνης, στοχεύοντας σε σύννομο σκοπό. Ο ισχυρισμός των Αιτητών ότι παραβιάστηκε η αρχή της χρηστής διοίκησης και

συγκεκριμένα της καλής πίστης, ο οποίος βρίσκει έρεισμα στο γεγονός ότι με το άνοιγμα των προσφορών δημιουργήθηκε στους Αιτητές η «δικαιολογημένη πεποίθηση ότι θα ήταν η επιτυχούσα προσφοροδότρια» δεν ευσταθεί. Με το άνοιγμα των προσφορών δεν δημιουργήθηκε οποιαδήποτε δήλωση βούλησης της διοίκησης αλλά ούτε και οποιοδήποτε δικαίωμα των Αιτητών. Σύμφωνα με τη σχετική νομοθεσία και κανονισμούς, η αρμοδιότητα λήψης της απόφασης ανήκει στο Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής.

Ο ισχυρισμός των Αιτητών καταρρίπτεται και από τον όρο 2.0 Acceptance of Quotation (Section 1- Instructions to Tenderers) του Διαγωνισμού ο οποίος προβλέπει τα ακόλουθα:

2.0 Acceptance of Quotation

EAC does not bind itself to accept the lowest or any quotation nor to assign any reason for the rejection of any quotation nor to purchase the whole of the plant and materials specified or any part thereof. Each item may be awarded separately.

Συνεπώς, ο ισχυρισμός των Αιτητών περί παράβασης της αρχής της καλής πίστης είναι καθόλα αβάσιμος.

2. Η ΑΗΚ έδρασε σύμφωνα με τον περί των Γενικών Αρχών του Διοικητικού Δικαίου Νόμο Ν. 158(Ι)/99, τους όρους του διαγωνισμού και αποφάσισε με γνώμονα την εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος χωρίς να σκοπεύει με ίδιον συμφέρον ή αλλότριο σκοπό, ενήργησε δε υπό συνθήκες διαφάνειας και ίσης μεταχείρισης όλων των προσφοροδοτών.
3. Η προσβαλλόμενη απόφαση λήφθηκε κατόπιν δέουσας και εμπειριστατωμένης έρευνας αφού λήφθηκαν υπόψη και αξιολογήθηκαν ορθά όλα τα γεγονότα και στοιχεία, χωρίς να λάβει υπόψη οποιαδήποτε εξωγενή, παράνομα ή και αυθαίρετα κριτήρια.

4. Η σύνθεση, συγκρότηση και λειτουργία του Διοικητικού Συμβουλίου της ΑΗΚ, της Επιτροπής Προσφορών και της Επιτροπής Αξιολόγησης ήταν σύννομη.
5. Στην προσβαλλόμενη πράξη ή απόφαση της ΑΗΚ δεν επιλοχώρησε καμία πραγματική ή νομική πλάνη.
7. Η ΑΗΚ έδρασε στο πλαίσιο της σύμφυτης εξουσίας της, της διακριτικής της ευχέρειας και σύμφωνα με το άρθρο 44 του Ν. 158(Ι)/99.

Η. Αφού ακούσαμε τις θέσεις των δυο πλευρών και κατόπιν μελέτης του σχετικού Διοικητικού Φακέλου της υπόθεσης καταλήγουμε στα ακόλουθα:

Η νομοθεσία παρέχει στο εκάστοτε αρμόδιο όργανο Αναθέτουσας Αρχής ή Αναθέτοντος Φορέα το δικαίωμα να ακυρώσει Διαγωνισμό ο οποίος έχει ήδη προκηρυχθεί, σε όποιο στάδιο και αν βρίσκεται. Η άσκηση όμως του δικαιώματος αυτού δεν είναι ανέλεγκτη και συνεπώς αυτό που καλούμαστε να εξετάσουμε είναι αν με βάση τα ενώπιον μας στοιχεία το Διοικητικό Συμβούλιο της ΑΗΚ ακυρώνοντας τον υπό εξέταση Διαγωνισμό ενήργησε στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων του και της σχετικής Νομοθεσίας.

Όπως έχει ήδη αναφερθεί, ο Κανονισμός 22 της Κ.Δ.Π. 490/2004 (η οποία ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο) θέτει τους λόγους για τους οποίους μπορεί να αποφασιστεί η ακύρωση ενός Διαγωνισμού. Για τους σκοπούς της παρούσας υπόθεσης επικεντρωνόμαστε στον λόγο υπό στοιχείο (δ): *όταν οι περιστάσεις κάτω από τις οποίες προκηρύχθηκε ο διαγωνισμός έχουν διαφοροποιηθεί σε βαθμό που το αντικείμενο του διαγωνισμού να μην είναι πλέον αναγκαίο*. Ουσιαστικά αυτό που θα πρέπει να τεκμηριωθεί είναι ότι κατά το χρονικό διάστημα που μεσολάβησε από την προκήρυξη του Διαγωνισμού μέχρι και την λήψη της απόφασης για ακύρωσή του, άλλαξαν τα δεδομένα στα οποία στηρίχτηκε η απόφαση για την προκήρυξη του εν λόγω διαγωνισμού σε βαθμό που πλέον η προμήθεια των συγκεκριμένων οχημάτων είχε καταστεί μη αναγκαία.

Από τα ενώπιον μας στοιχεία προκύπτει το αδιαμφισβήτητο γεγονός ότι ο Διαγωνισμός προκηρύχθηκε με δημοσίευση την 21.5.08 καθώς και το γεγονός ότι η προσβαλλόμενη απόφαση για ακύρωσή του λήφθηκε σε συνεδρία του Διοικητικού Συμβουλίου της Αρχής την 21.10.08. Με την επιστολή της ημερομηνίας 27.10.08 η ΑΗΚ κοινοποίησε στους Αιτητές την εν λόγω απόφαση της χωρίς όμως να επεξηγεί τους λόγους για τους οποίους έλαβε την απόφαση να ακυρώσει το Διαγωνισμό. Ανατρέχοντας στα πρακτικά της συνεδρίας ημερομηνίας 21.10.08 παρατηρούμε ότι κατά τη διάρκεια της εκτενούς συζήτησης αναφορικά με το ενδεχόμενο ακύρωσης του Διαγωνισμού, ουδεμία αναφορά έγινε σε συγκεκριμένα γεγονότα που να δεικνύουν ότι πράγματι οι περιστάσεις διαφοροποιήθηκαν από την προκήρυξη του Διαγωνισμού στον απαιτούμενο βαθμό.

Σε συνάρτηση με τα πιο πάνω, παρατηρούμε ότι από τα πρακτικά δεν προκύπτει αιτιολογία με την έννοια της αναφοράς στο πραγματικό και νομικό υπόβαθρο του σκεπτικού της ληφθείσας απόφασης. Ούτε η εν λόγω αιτιολογία μπορεί να συναχθεί από το περιεχόμενο του σχετικού Διοικητικού Φακέλου αφού δεν παρέχεται οποιαδήποτε καθοδήγηση προς την ΑΑΠ ως προς το ποια συγκεκριμένα ήταν τα δεδομένα που άλλαξαν, σε βαθμό που να καθίστανται αχρείαστα τα οχήματα του διαγωνισμού. Επισημαίνουμε ότι η παραπομπή του Δικηγόρου της ΑΗΚ μέσω της αγόρευσης του, σε συγκεκριμένη μελέτη αναφορικά με τη «Διαχείριση του Στόλου Οχημάτων» της ΑΗΚ, δε μπορεί να ληφθεί υπόψη αφού αφενός αυτή ολοκληρώθηκε τον Ιούνιο του 2007, δηλαδή ένα χρόνο πριν την προκήρυξη του υπό εξέταση Διαγωνισμού και αφετέρου είναι πάγια νομολογημένο ότι δε μπορεί μέσω των αγορεύσεων να συμπληρωθούν τα κενά στην αιτιολογία απόφασης διοικητικού οργάνου. Σημειώνουμε επίσης ότι ο συντονιστής της ομάδας εργασίας η οποία ετοίμασε την εν λόγω μελέτη, ήταν ο κος Τσουλόφτας, ο συντονιστής δηλαδή της Επιτροπής Αξιολόγησης η οποία εισηγήθηκε την κατακύρωση της προσφοράς στους Αιτητές. Όπως φαίνεται και από τα πρακτικά της συνεδρίας του Διοικητικού Συμβουλίου, ο κος Τσουλόφτας ήταν παρών και επανέλαβε την άποψη ότι η ΑΗΚ με βάση τις ανάγκες της θα έπρεπε να προχωρήσει με την κατακύρωση.

Με βάση τα πιο πάνω καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι δεν έχουμε εντοπίσει από πού προκύπτει η αναφορά στην απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου ότι: «*οι περιστάσεις κάτω από τις οποίες προκηρύχθηκε ο Διαγωνισμός έχουν διαφοροποιηθεί σε τέτοιο βαθμό που η πλειοψηφία των Μελών της Αρχής (Ηλεκτρισμού Κύπρου) είναι της άποψης ότι η αγορά 70 οχημάτων δεν είναι πλέον αναγκαία.*» Ο κανονισμός 22 είναι σαφής και κρίνουμε ότι οι αρχές χρηστής διοίκησης επιβάλλουν στενή ερμηνεία του. Η Διοίκηση όφειλε από τη στιγμή που επρόκειτο να ακυρώσει το Διαγωνισμό σε τόσο προχωρημένο στάδιο, να στηριχθεί σε συγκεκριμένα γεγονότα που να δικαιολογούν τη θέση της. Στην παρούσα υπόθεση, τόσο η απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου όσο και τα πρακτικά της συνεδρίας που προηγήθηκε διέπονται από ασαφείς και γενικές αναφορές σε μελλοντικά πλάνα και εισηγήσεις και συνεπώς είναι αδύνατο να προβούμε σε εύρημα ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις ακύρωσης Διαγωνισμού που προβλέπει η σχετική νομοθεσία.

Ενόψει όλων των πιο πάνω αποφασίζουμε ομόφωνα ότι η παρούσα Ιεραρχική Προσφυγή επιτυγχάνει και η προσβαλλόμενη απόφαση της Αναθέτουσας Αρχής ακυρώνεται.